

OMANTUNNON IHMINEN

Väinö Hotti

Teh.VHn

Omatunto

Kuvaus

Omatunto on ihmisen henkilökohtainen tuntemus tai "sisäinen ääni", joka kertoo, onko teko moraalisesti hyvä tai oikein. Omantunnon ajatellaan antavan intuitiivisesti oikean vastauksen, kun yksilö pohtii jonkin toimensa moraalista oikeutusta. Yhdistyneitten kansakuntien ihmisoikeuksien julistus vetoaa omatuntoon: [Wikipedia](#)

16. OMATUNTO

Omassatunnossamme puhuu Jumalan ääni. Omatuntomme valvoo mielialaamme ja **vaatii meitä tekemään, minkä tiedämme oikeaksi, mutta kieltää meitä tekemästä, minkä tiedämme vääräksi**. Kristitylle Jumala on sanassaan ilmoittanut, mikä on oikeaa ja mikä väärää.

Omantunnon toiminta osoittaa meille, että joka hetki olemme Jumalan kasvojen edessä.

"Sentähden minä myös ahkeroin, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä" (Apt.24:16).

"On väärin ja turmiollista toimia omaatuntoaan vastaan." Martti Luther Wormsin valtiopäivillä. (KO/1948/16).

On sanottu, että uskovan omatunto on **aikamme suurin marttyyri**. Jokaisella ihmisellä on sisimmässään tuo JUMALAN PIENI YSTÄVÄ. Se ei kuitenkaan aina pääse neuvomaan ihmistä eikä ohjaamaan hänen kulkuaan. Toinen asia taas on se, ettei omatunto ole aina "toimintakunnossa" uskovien heikon raamattutuntemuksen takia. Moni uskova viettää liian vähän aikaa Raamatun äärellä; tästä on taas seurauksena "epäkuntoinen omatunto". **On tarpeen KALIBROINTI Raamatun avulla!**

(nettikuva)

MARTTI LUTHER

MARTTI LUTHER

Martti Luther oli saksalainen munkki ja teologi, jonka opetukset käynnistivät uskonpuhdistuksen katolisessa kirkossa ja johtivat protestanttisen luterilaisen kirkkokunnan syntymiseen. Luther piti Raamatun kääntämistä latinasta kansan kielelle tärkeänä. Wikipedia

Syntyi: 10. marraskuuta 1483, Eisleben, Saksa

Kuoli: 18. helmikuuta 1546, Eisleben, Saksa

MARTTI LUTHER JA OMATUNTO

Lutherilla oli johtotähtenään Jumalan sana ja sen valaisema omatunto.

”Hän (Luther) syvimmältään ei huolehtinut muusta kuin oman sielunsa pelastumisesta, oikealla kohdalla pysymisestä Jumalan ja omantunnon edessä” (Kares, Luther, s.154).

*”Luther oli taistelijanakin **ennen kaikkea omantunnon ihminen**. Omatunto johti hänet taistelijan tielle, ja omatunto oli hänen vartijansa siinä jokapäiväisessä sodassa, miksi hänen elämänsä muodostui. Yrjö Alanen sanookin kuvaavasti, että **omatunto on ollut inhimillisesti katsoen Lutherin kohtalona**. Katseltaessa hänen vaelluksensa viittamerkkejä havaitaan, että omatunto johti hänet tielle, missä hänestä tuli uskonpuhdistaja. Omantunnon velvoittamana hän naulasi teesinsä Wittenbergin linnankirkon oveen. **Omatunto kielsi häntä peruuttamasta piirtoakaan totuudesta, mikä hänelle oli kirkastunut**. Omatunto oli hänen tukensa Wormsin valtiopäivillä. **Omatunto teki hänestä profeetan**. Hän oli alusta loppuun asti omantunnon taistelija. Hyvä omatunto oli hänelle samaa kuin usko Kristukseen. Paha omatunto oli sen sijaan hänelle pelottava vihollinen. Hän on itse sanonut: ‘Ei ole muuta niin suurta surun ja murheen syytä kuin syyllinen omatunto, joka on vaivattuna ja hädissään. – **Ei mikään tuota sellaista tuskaa ja murhetta kuin paha omatunto**” (167,168).*

Luther vastasi maallisten tuomareiden häneen kohdistuviin syytöksiin Wormsissa (18.4.1521) – tässäkin hän vetosi omaantuntoon:

”Teidän Keisarillinen Majesteettinne pyytää minulta vastausta ilman sarvia ja hampaita. Minä tahdon siis antaa sellaisen. Minä en usko paaviin enempää kuin kirkolliskokouksiinkaan, sillä on aivan ilmeistä, että molemmat ovat usein erehtyneet ja antaneet itseään vastaan ristiriitaisia lausuntoja. Sen tähden olen kirjoittanut kirjani vain Jumalan sanaan ja omantuntoni vaatimuksiin perustuen. Ellei minua kumota Jumalan oman sanan todistuksilla tai muilla selvillä ja ilmeisillä syillä, niin en voi enkä tahdo peruuttaa tai oikaista ainoatakaan kirjoittamaani sanaa. Sillä on väärin, vahingollista ja vaarallista tehdä mitään vastoin omantuntonsa vaatimusta. Jumala minua auttakoon! Amen” (Hjalmar Holmquist, Martti Luther, s.76).

”Hänet julistettiin tosin Wormsissa huhtikuussa 1521 valtakunnankiroukseen, mikä merkitsi, että kuka tahansa sai ilman rangaistusseuraamuksia tappa hänet” (Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.46).

”Hänellä oli arka omatunto ja herkkä sydän, joka usein oli vapissut Jumalan kasvojen edessä” (Kares, Luther, s.217).

”Hän ei osannut etsiä sivuteitä ja oikopolkuja, vaan omantunnonihmisenä oli aina ehdottomuuden edessä” (emt.s.273).

Yliherkkä omatunto

Lutherin ongelma

*”Hätänsä ahdistamana Luther turvautui korkeimpaan kaikista kirkon sakramenteista, jota nominalistinen teologia eniten ylisti: rippisakramenttiin ja erikoisesti ns. **kenraalirippiin eli suureen rippiin**. Luosterisäännön mukaan hänen oli ripittäydyttävä ainakin joka viikko, mutta kuumimman kilvoituksen aikana Luther ripittäytyi joka päivä, jopa useamman kerran päivässä...*

*Lutheria piiskasi ripittäytymään **sairas omatunto**...*

*Lutheria jäi aina hänen ripittäytyttyään vaivaamaan ajatus, että hän oli mahdollisesti ripittäytynyt väärin, **unohtanut jotakin tai ennen kaikkea tehnyt rippinsä ilman vilpitöntä katumusta**... (Kares, Luther, ss.280-282).*

Paatunut omatunto

”Tämän käskyn minä annan sinun toimitettavaksesi, poikani Timoteus, aikaisempien, sinusta lausuttujen ennustusten mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun, **säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikoon joutuneet**. Niitä ovat Hymeneus ja Aleksander, jotka minä olen antanut saatanan haltuun, kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi” (1. Tim.1:18-20).

”Sentähden he eivät voineet uskoa, koska Esaias on vielä sanonut: ”Hän on sokaissut heidän silmänsä ja **paaduttanut heidän sydämensä**, että he eivät näkisi silmillään eivätkä ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi” (Joh.12:39,40).

”Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta, vaan kehoittakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: ”tänä päivänä”, **ettei teistä kukaan synnin peittämänä paatuisi**” (Hebr.3:12,13).

Jos ihminen toistuvasti toimii omaatuntoaan vastaan, hän paatuu!

EKKLESIA ja omatunto

Ekklesia on tuotu Raamatussa toistuvasti ja selvästi esille. Kun monet uskovat kuitenkin ovat sen sijaan valinneet ”lahkovaihtoehdon”, siinä on lähellä ”paatuminen”!

”Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hänelle se on synniksi” (Jaak.4:17).

Raamattu lukee selkeät ”madonluvut” kaikille lahkolaisille:

”Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:19-21).

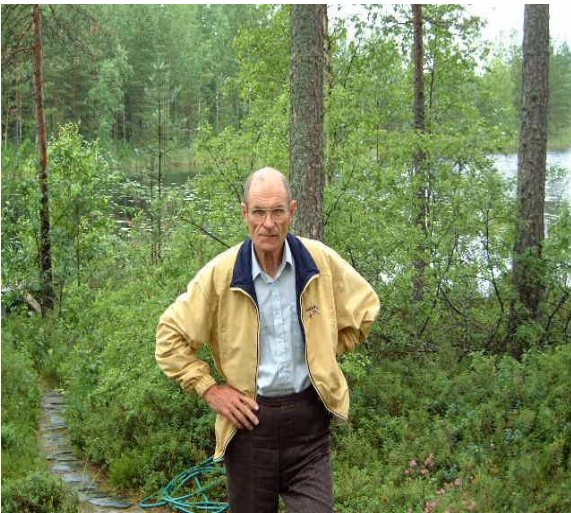

(nettikuva)

MARTTI LUTHER

10.11.1483–18.2.1546

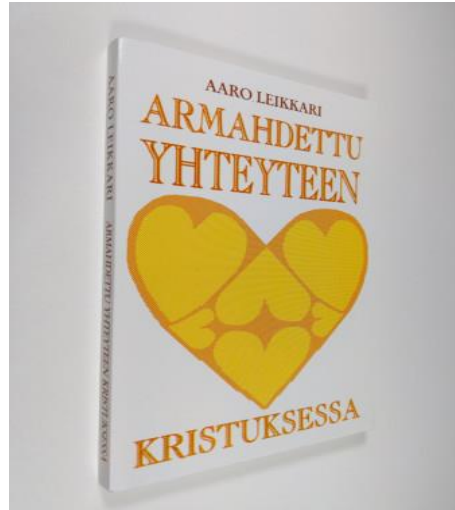
*”Minä pyydän, että ihmiset olisivat minun nimeni suhteen vaiti **eivätkä nimittäisi itseään luterilaisiksi, vaan kristityiksi.** Mikä on Luther? Ei tämä oppi minusta ole, eikä minua ole ristiinnaulittu kenenkään edestä. Paavali ei voinut sietää, että kristityt nimitivät itseään hänen tai Pietarin mukaan. Kuinka sitten minä, vaivainen, haiseva matosäkki voisin antaa Kristuksen lasten nimittää itseään minun kurjan nimeni mukaan? Ei niin rakkaat ystävät, vaan hävittäkäämme juuria myöten puoluenimet ja **ottakaamme kristityn nimi hänen mukaansa, jolta oppimmekin on!** Minä en ole enkä tahdo olla kenenkään mestari. Yksin Kristus on meidän Mestariimme.” **Martti Luther, Ole turvallisin mielin – kokoelmassaan.***

(nettikuva)

AARO LEIKKARI

Sokaistunut seurakunta

(nettikuva)

*”Syntiinlankeemus heijastuu uskovissa tuhoisimmillaan siinä, että uskovat eivät tunne toisiaan samasta Hengestä syntyneiksi, vaan ”lihan mukaan”. Uskovat ovat totuuden nimissä tunnistamista varten aidattu erilaisten nimien ja kylttien alle. **Jotkut puhuvat uskovien hajaannuksesta jopa hengellisenä rikkautena,** mutta paljolta pitää sulkea silmänsä sekä käytännön elämässä että Raamattua lukiessa ennen kuin tällaiseen ajatukseen voi yhtyä. **Toivottavasti tällainen asenne ei heijasta paatumusta.** Rikkinäinen seurakunta on uskoville Herran kutsuna parannukseen ja kuuliaisuuteen **Häntä kohtaan”** (Aaro Leikkari, Armahdettu yhteyteen Kristuksessa, s.25).*